

Пеща, на която той продавалъ кредитни, лотарийни и др. билети изъ България. Изглежда, че въ комисионерството му вървѣло, печелилъ доста, та прибралъ при себе си и дветѣ си по-малки сестри Ламбрини и Сжбка. Живѣлъ въ една кжща край Дунава, заедно съ Драганъ Цанковъ, неговъ близкъ приятель.

Запазено е едно писмо на Илариона до баща му отъ 11. априлъ 1872 г. Майка му заедно съ сестричето му Евгения, тогава ученичка отъ първо отдѣление, отишли въ Букурещъ на гости на сестра му Зоя, току-що омжжена за тогавашенъ търговецъ; на връщане тѣ се отбили въ Русе и гостували на Илариона. Видѣли тържественото посрѣщане въ Русе на първия български екзархъ Антимъ I. Въ писмото си Иларионъ пише, че изпраща майка си за Арбанаси и добавя:

„Искахъ да додж за В.-денъ на село, но обстоятелствата ми го недопрощаватъ. За Гергьовъ день, имамъ смѣтка, а следъ Гергьовъ день съ Божия воля ще заминж за въ Пещж и Виенж, дето имамъ малко работа: нѣкой търговецъ има вълнж и смрадлика бере, плѣвнелія. Той ми проводи мострж отъ вълнжтж, та ако мож я прода, ще ми плати комисиония $2^0/0$; цельта ми за тѣсъ разходжж е понеже за *напредъ оставамъ да работя сметът си**) ще ида да се запозная съ онези фабрики и съ комисионеритѣ, та следъ като са завърнж ще издамъ циркуляръ“

Отъ писмото се вижда, като че ли до тогава Илариоръ е билъ съдружникъ или зависимъ и тепърва щѣлъ да открива самостоятелно комисионерска кантора.

Дали е ходилъ въ Виена и Буда-Пеща, не се знае положително. Но отъ 12. май 1872 г. той се сдружилъ съ нѣкой си Ангелъ Стояновъ. Образували „комисионерска кжща А. Стояновъ & Ил. Дра-

*) Сир. самостоятелно,